

LICOWAĆ (4) *vb impf*

o oraz a *prawdopodobnie jasne* (tak w -ować).

inf licować (1). \diamond *praet* 3 sg m licował (1). \diamond 3 pl m pers licowali (1). \diamond *con praet* 1 sg m bym był licował (1).

Sł stp, Cn notujey Linde XVI i XVIII w.

praw. Wszczynać postępowanie sądowe przeciw sprawcy złapanemu na gorącym uczynku, np. zajmować rzecz skradzioną celem przedłożenia sądowi w charakterze dowodu, zatrzymywać kogoś na gorącym uczynku; inicere manum in rem aliquam; uocare aliquem in ius ob furtum Cn (4) : estne necessitas faciliare alias licowacz ZapMaz II Ł 7/44v.

licować co (2): Więc kłamlivi szalbierze od łgarstwá fwe dzieło Zaczynáią, żeby lię pod tą mgłą zákryło. W tym dymie niegdy Cacus cudze bydło chował, Gdy Hercules v niego woły fwe licował. *KlonWor **v*; Rzekł tám drugi nieborak idąc zá fwym łtádem/ Sćigáiąc prętko świeżym fwych ćiołakow śládem/ Radbym był vrzędnie fwoy dobytek licował/ Lecż mi szátan podobno drogę wycicował. *KlonWor 22.*

licować czym (1): Iłch skorą wolowa na Rynku [...] vkradł, kthora go myeifczy fluzebnyczy lyczowali *LibMal 1545/106v.*

Cf LICOWANIE, LICOWANY